

да промѣни сѣщія гласны бѣквы. Тре-
бѣваше да пише твердо мѣчно.

Въ Болгарскій языкъ има звѣкъ Рѣс-
скаго ы, или Ромынскаго ѣ, но никакъ
не въ онѣзи случваніа, дѣто е' наше ы,
а секога въ такива, каквото тѣка. А
ако са' помыслили тии да оупотребаватъ
въ свои случваніа бѣлаецецъ (кое азъ
хвадимъ), то Болгаре не требѣва да про-
мѣнаватъ етимологическаа гласна бѣкѣва,
за това :

- 1) Зада са оуварди характеръ (*свой-
ство, или достоинство) словопроизве-
деніа.
- 2) За да са не оудалечатъ отъ Старо-
Болгарскаго, т. е. Церковнаго языка.
- 3) Баде и мачно не ще да разѣмѣ-
нити Россіанинъ, нити Сербинъ,
нити Боемецъ; това не бы было
добро.

Азъ фанахъ перо не сосъ намѣреніе